

РЕШЕНИЕ

№ 4976

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРАСИМИР В. СОТИРОВ

при участието на секретаря ДАЙАНА АНТ. АНТОВА
като разглежда докладваното от КРАСИМИР В. СОТИРОВ Гражданско дело
№ 20231110143385 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

20.03.2024 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на двадесет и осми февруари две хиляди двадесет и четвърта година, в следния състав:

Председател: Красимир Сотиров

при секретаря: Дайана Антова, като разглежда докладваното от съдия Красимир Сотиров гр.д. №43385 по описа за 2023г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на по чл.411 КЗ и по чл.86 ЗЗД.

Образувано е във връзка с постъпила в съда искова молба от, ЕИК:....., със

седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- изп. директори, чрез адв. от САК, срещу, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- изп. директори, с която се иска осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 533,06 лв., представляваща разликата между стойността на регресно вземане по заплатено обезщетение от 3 066,12 лв. и частично уважаване на регресна претенция от ответника до сумата от 1 548,06 лв., във връзка със щета №....., по имуществена застраховка „Каско“, застрахователна полица №....., валидна към датата на процесното ПТП, за л.а., рег. №....., за причинени имуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 17.06.2022г. в СО, с., със застрахования при ответника л.а. „....., рег. №, ведно със законна лихва върху главницата, считано от датата на подаването на исковата молба в съда- 02.08.2023 г., до окончателното изплащане на задължението и сумата от 114,98 лв., представляваща мораторна лихва, за периода от 12.12.2022г. до 02.08.2023г. Претендира се присъждане на сторените разноски.

В законен срок ответното дружество депозира отговор на исковата молба, чрез юрк., с който оспорва иска по основание и размер. Оспорва водачът на л.а. „....., рег. №....., да е нарушил правилата за движение, уредени в ЗДвП и Правилника за неговото прилагане, респ. оспорва посоченият водач да е причинил процесното ПТП. Посочва, че с изплащане на обезщетение в размер на 1 548,06 лв. е погасил изцяло регресната претенция на ищеца предвид наличието на съвина за настъпване на процесното ПТП. Оспорва механизма на ПТП. Твърди, че водачът на л.а....., рег. №, е нарушил чл.20, ал.2 от ЗДвП, тъй като същият се е движел с несъобразена спрямо пътните условия скорост. Оспорва от приложените към ИМ доказателства да се установява по безспорен начин вината на водача на л.а. „..... Посочва, че в представения Двустранен констативен протокол за ПТП липсва изрично признание от страна на водача на л.а. „..... относно вината му за настъпване на процесното ПТП. Оспорва като прекомерно завишено претендираното обезщетение. Оспорва и иска за мораторна лихва. Претендира присъждане на разноски.

С доклада по делото са приети като ненуждаещи се от доказване наличието на застрахователно правоотношение по сключена при ищеца застраховка „Каско“, застрахователна полица №....., за л.а.....“, модел „.....“, рег. №....., валидна към датата на процесното ПТП и наличието на застрахователно правоотношение по сключена застраховка „Гражданска отговорност“ при ответното дружество с водача на л.а.....“, модел „.....“, рег. №....., валидна към датата на процесното ПТП. Също така за ненуждаещи се от доказване обстоятелства са приети настъпването на ПТП с посочените в ИМ участници, заплащането от ищеца по банков път по сметка на стойността на ремонта на застрахованото МПС от 3066,12 лв. и частично уважаване на регресна претенция от ответника чрез заплащане на регресна претенция до сума от 1548,06 лв. по сметка на ищеца.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявените искове за неоснователни. Съображенията за това са следните:

Приложен към ИМ е препис на съставения от двамата водачи двустранен протокол за ПТП, който и двамата водачи потвърждават при предявяването му.

Проведен е разпит по делегация от РС- гр.Луковит на водача на МПС, застраховано при ответника- Г. Б., който твърди, че след като е преминал направо през кръстовището, което е било нерегулирано, вторият участник в ПТП го е ударил в задната дясна част на неговия автомобил при излизане от кръстовището. Твърди, че другият водач е бил с отвлечено от мобилното му устройство внимание. Подписал е протокола при негова вина, поради леките щети по МПС.

Вторият водач А. Г. е разпитан в о.с.з., който посочва, че се е огледал преди да навлезе в кръстовището, но въпреки това се е блъснал в мигновено появил се автомобил от неговата лява страна, като е предприел спасителна маневра- завой наляво.

По делото е изготвено и прието заключение по автотехническа експертиза, ведно с допълнение към него, съгласно което повредите по застрахованото МПС са от процесното събитие. Приема за механизъм на ПТП, че водачът на л.а. „..... не пропуска дясностоящия л.а. при преминаване през неурегулирано кръстовище, при липса на обективни данни за скорост на движение и местоположение на МПС- та и при липса на данни за препятствия на пътното платно., ограничаващи видимостта на водачите. Дава се оценка за средна пазарна стойност за обезщетяване на вредите по л.а. „.....“, в експлоатация от 6 год., от 4 337,40 лв.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

Редът за преминаване на пътните превозни средства през кръстовища се определя от пътните знаци относно предимството. Задължение на водачите, приближавайки се към кръстовище, е да се движат с такава скорост, че при необходимост да могат да спрат и да се пропусне участника в движението с предимство. Намиращите се от дясната страна пътни превозни средства имат предимство при навлизане и преминаване на кръстовище. Спорният въпрос по делото е досежно вината за настъпване на процесното ПТП. Съгласно чл.48 от ЗДвП, на кръстовище на равнозначни пътища водачът на пътно превозно средство е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се намират или приближават от дясната му страна. Всеки водач на превозно средство, при приближаване на какъвто и да е вид кръстовище, е длъжен да съобразява скоростта си, за да има възможност да осигури предимство за преминаване през същото на други участници в движението. Настоящият съдебен състав не дава вяра на показанията на свидетеля А. Г., който не дава логично обяснение за внезапно появилия се пред него автомобил след като се е огледал преди преминаване през кръстовището. Видно от заключението по САТЕ на място липсват обекти, ограничаващи видимостта на водачите. Твърдението на свидетеля, че л.а. „..... се е движел с много висока скорост при навлизане в кръстовището не може да се възприеме. В такъв случай вредите и по двата автомобила биха били значително по- големи, както и би имало видим спирачен път на л.а. „..... след съприкосновението и отклоняване от посоката му на движение. Щетите по л.а. „..... са в неговата задна дясна част, което води до извод, че към момента на съприкосновението вече е излизал от кръстовището. Експертизата е изготвена въз основа на данните в протокола за ПТП, като в частта ѝ относно механизма на ПТП протоколът не се ползва с материална доказателствена сила, тъй като не удостоверява възприети от длъжностното лице факти по смисъла на чл.179 от ГПК. С оглед на това показаният на водача на л.а. „..... пред делегирания съд, че вниманието на водача на л.а. е било отвлечено от мобилния му телефон, обясняват механизма на настъпване на процесното ПТП. Горното се потвърждава и от показанията на свидетеля Г. в о.с.з., който посочва, че е видял другия автомобил след като се е ударил в него. Вината на единия водач не изключва по необходимост вината на другия участник. Поради това настоящият съдебен състав намира, че и двамата водачи имат вина за настъпилото ПТП, като водачът на л.а. „..... е следвало да изчака и да пропусне л.а. да премине през кръстовището, а вторият автомобил е следвало преди да навлезе в кръстовището да се убеди, че същото е свободно от вече навлезлите и преминаващи през него автомобили. С оглед на това следва да се приеме възражението на ответника за съпричиняване при равни квоти и да се отхвърли искът за горницата над платеното от ответника обезщетение от 1 548,06 лв.

Извод за неоснователност следва да се направи и по отношение на иска за мораторна лихва, с оглед на акцесорния му характер.

По разносните съдът се произнася с крайния за спора съдебен акт. Ответникът е сторил разноски за исковото производство за депозит за експертиза от 150 лв. и депозит за призоваване на свидетел от 50 лв. Отговорността за разноски в гражданския процес се изразява в правото на страна, в чиято полза е решено делото да иска заплащане на направените от нея разноски, респ. в задължението на насрещната страна да ѝ ги заплати. С оглед изхода на спора, в полза на ответника следва да се присъдят разноски от общо 300 лв., като е определено юрк. възнаграждение в минимален размер от 100 лв., по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗЗП, вр. чл.25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ, приета с ПМС №4/06.01.2006г.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявените от, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- изп. директори, срещу, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- изп. директори, осъдителни иски за следните суми: сума от 1 533,06 /хиляда петстотин тридесет и три лева и шест стотинки лв., представляваща разликата между стойността на регресно вземане по частично заплатено обезщетение по регресна претенция, във връзка със щета №....., по имуществена застраховка „Каско“, застрахователна полица №....., за л.а., рег. №....., за причинени имуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 17.06.2022г. в СО, с., със застрахования при ответника л.а. „....., рег. № и сумата от 114,98 /сто и четиринадесет лева и деветдесет и осем стотинки/ лв., представляваща мораторна лихва, за периода от 12.12.2022г. до 02.08.2023г., като неоснователни.

ОСЪЖДА, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- изп. директори, на основание чл.78, ал.3 от ГПК, да заплати на, ЕИК:....., със седалище и адрес на управление: гр....., представлявано от- изп. директори, сума от 300 /триста/ лв., представляваща сторени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи от решението на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____